

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: HØJT VIOLINENS STEMME KLANG

Citation: Drachmann, Holger: "HØJT VIOLINENS STEMME KLANG", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid65712.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

HØJT VIOLINENS STEMME KLANG

Højt Violinens Stemme klang.
Man lo og dansed, talte, sang -
Et Babelsprog fuldstændigt.
Formalitetens stive Dragt
Som Offer var for Vinen bragt, -
Man mored sig ubændigt.

Men ude, hvor bag mørke Sky
Den blanke Maane krøb i Ly
Med Søen koketterende,
Ad Havens lønlige snoede Gang
I Kjole kort, i Kjole lang
Gik han og hun spadserende.

Han var saa hed, hun var saa varm,
Hun støtted ømt sig ved hans Arm:
Her var dog saa romantisk.
Her var saa skønt i Maaneskær,
Og indenfor, ja inde der
Var maaske vel - bachantisk!

"Ja, Frøken, De har ganske Ret,
Den "store Verden" gør os træt;
Naturen venligt vinker. -
Se, nede hist ved Søens Bred,
- Et Symbolum paa landlig Fred -
Et Lys i Hytten blinker.

Og ikke sandt, hvis jeg Dem bød
Et Liv med mig i Hyttens Skød
Fjernt fra den store Verden,
Da fulgte De jo gerne med;
Stærk er jo Deres Kærlighed, -
Ja ikke sandt, det er den?

Hun bøjed sig og slap hans Arm,
Og glatted Kjolen med en Larm,
Som skulde fylde Pavsens.
"Ak, Duggen har mig rent spolert
Min Kjole. - Jeg er engagert
Af Greven til Kehrauss'en.